

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Verbo Dei Libri Tres

Helm, Heinrich

Coloniae, 1560

VD16 H 1736

Quòd Deus omnia facit propter electos, ut salutem consequantur. Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30114

Quod Deus omnia facit propter electos, ut salutem consequantur. Caput I.

PATER misericordiarum & luminū & Deus omnis consolationis, secundum diuitias 2. Cor. 1. gratiæ suæ, omnia facit propter electos, ut 2. Tim. 2. ipsi salutem consequantur cum gloria æterna. Nam cum bonus ipse sit, benignus, suavis, mitis, misericors & præstabilis super malitia, ideo non vult mortem peccatorum, sed ut conuertantur à vijs suis Ezech. 18. malis, & uiuant. Hinc vertex ait apostolorum: Non tardat 2. Pet. 3. Deus promissionem suam, qua iustis coronas vitæ & impijs, sceleratis, & absq; villo timore mala perpetrantibus, atq; iniqua agentibus vsquequaq; æterni ignis cruciatus decernit: sicut quidam falso, & semetipfos seducētes existimant: sed patienter agit, & in multa patientia vasa iræ & contumeliæ, apta ad interitum sustinet, propter nos: Rom. 9. ut præordinati ad vitam æternam, & electi ante mundi constitutionem, in Christo diuites fiant in gratia & bonis operibus, eant de virtute in virtutem, negotiēturq; in talento, donec Dominus reuertatur: Reprobi verò circa fidem, ore confitentes se nosse Deum, factis autem negantes, dignos pœnitentiæ fructus agant, resipiscant à diaboli laqueis, reuertātur ad dominum Deum suum, dignè Deo & euangelio gratiæ eius, quod reliquum est in carne uiuant temporis. Et hoc facit, quia amat animas, & non vult aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reuerti. Vult namq; omnes homines saluos fieri, & ad agnitionem sui nominis peruenire.

Sic dat exasperatoribus suis tempus & locum pœnitentiæ: sed illo abutuntur filij desertores in superbia sua, & nolunt pœnitere à fornicationibus suis, ignorantes, imò, scire nolentes, q̃ benignitas Dei ad pœnitentiam eos adducit: Et quod horrendum est auditu, & dictu mirabile

A ver-

verbum, diuitias bonitatis & patientiæ & longanimitatis Dei, obstinata voluntate, duro supra petram & adamante corde, contemnunt.

- C** Verum neq; sic pius pater miserator & misericors dominus, in furore suo nos arguit, neq; in ira sua nos corripit, nec secundum peccata nostra facit nobis, neq; secundum iniquitates nostras retribuit nobis: Sed quomodo miseretur pater filiorum, miseretur dominus timentibus se, quoniam ipse cognoscit figmentum nostrum imò & plus quam mater, iuxta illud: Miserebitur tui plus quam mater attestante id ipsum Esa. Nunquid potest mulier obliuisci infantem suum, vt non misereatur filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit, ego tamē nō obliuiscar tui. Ecce in manibus meis descripsi te. Et iterum: Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos. Hinc Moses ait: Portauit te dominus Deus tuus, vt portare solet homo paruulum suū filium, in omni via per quam ambulasti. Quia secundum altitudinem cæli & terre, corroborauit misericordiā suam super timentes se. Non potest ergo in ira sua cōtinere misericordias suas, si relictā malicia ad eum reuertimur, si in corde verē contrito & humiliato misericordiam eius magnam imploramus cum Dauid, Manasse, Magdalena, filio prodigo & publicano. Quia suauis, benigna & pia est misericordia Dei, super omnia opera eius. Quapropter dignē & absque omni excusatione damnantur, qui diuitias misericordiæ Dei contemnunt. Sed qui sunt illi?
- D** Vatum maximus respondet: Misericors omnibus qui operantur iniquitatem. Iniquitas verò, Ioanne apostolo teste, peccatum est: Sed nunquid Deus peccatoribus nō miseretur? Non miseretur peccatoribus, addentibus prauaricationes, peccata super peccata cumulantes, trahentes iniquitatem in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustrī peccatū. Nō miseretur peccatoribus, instar iumentorū in suis

suis stercorebus computrescentibus: Qui latantur cū ma- *Prou. 2.*
 lefecerūt, & in rebus pessimis exultant: Qui gloriantur in *Psal. 51.*
 malitia, & q̄ potentes sunt iniquitate: Qui per risum ope- *Prou. 10.*
 rantur scelera, aut cōplacent sibi in peccatis suis, aut ea ne-
 gāt, aut in cathedra pestilentiae sedētes, malitias suas alios *Hiere. 2.*
 docent, dicentes bonū malum & malum bonū: ponentes *Esa. 5.*
 lucem in tenebras, & tenebras in lucem: Docentes dulce
 amarum esse, & amarū dulce. Miseretur aut om̄ibus inuo- *Roma. 10.*
 cantibus eum in veritate, & ijs qui declinant à malo & fa- *Psal. 144.*
 ciunt bonū. Miseretur impijs qui derelinquunt vias suas *2. Tim. 2.*
 impias, & cogitationes suas pessimas, & in toto corde suo
 conuertuntur ad eum in ieiunio & fletu & planctu, & scin- *Esa. 55.*
 dunt corda sua, & non vestimēta sua. Hanc misericordiam *Ioh. 2.*
 electi, vasa misericordiae & in honorem, quæ se emundant
 ab om̄ibus inquinamentis carnis & spiritus, & sanctifica- *Rom. 9.*
 tionem suam perficiunt in timore Dei, cōsequuntur, filij *2. Tim. 2.*
 regni & obedientiae, qui ambulant in lege domini. Filios *Esa. 1.*
 verò sceleratos, semen nequā, gentem peccatricem, popu- *Heb. 10.*
 lū grauē iniquitate, incredulos, subuersores & exasperato-
 res, ira Dei manet, & terribilis expectatio iudicij, ac ignis
 æmulatio qui cōsumpturus est prouocatores Dei, qui sunt
 ex cōtentione, & nō solum nō acquiescunt veritati, sed ve *Rom. 2.*
 ritati resistūt & cōtradicunt, et credunt mendacijs, cōsen-
 tiuntq̄ iniquitati et cæcis ducibus, qui aures prurientes ti- *2. Thes. 2.*
 tillant, instabiles fascināt, ac per dulces sermones et bene-
 dictiones, corda innocentium seducunt: Hos inquam, ira *Rom. 16.*
 Dei manet, tribulatio et angustia, et omnes hominum
 animas operantes iniquitates superuacue.

De duabus uijs Domini.

Cap. II.

DAuid ait, omnis cōsummationis finem videns: Vni- *A*
 uersæ viæ domini misericordia & veritas. Miseri- *Psal. 24.*
 cordia, in bonitate permanentes, coronat: Veritas iudicij,

A 2 ambu-